

**Tužba podnesena 5. srpnja 2018. – Altice Europe protiv Komisije****(Predmet T-425/18)**

(2018/C 341/31)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

*Tužitelj:* Altice Europe NV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnici: R. Allendesalazar Corcho i H. Brokelmann, odvjetnici)

*Tuženik:* Europska komisija

**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1., 2., 3. i 4. Odluke Komisije C(2018) 2418 *final* od 24. travnja 2018. o izricanju novčane kazne zbog provedbe koncentracije protivno članku 4. stavka 1. i članka 7. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 139/2004 <sup>(1)</sup> (Predmet M.7993 — Altice/PT Portugal, članak 14. stavak 2. Uredbe),
- alternativno, izvrši svoju neograničenu nadležnost kako bi znatno smanjio novčane kazne iz članka 3. i 4. Odluke i
- u svakom slučaju, naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

**Tužbeni razlozi i glavni argumenti**

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da su povrijeđeni članak 4. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Uredbe o koncentracijama te načela zakonitosti i pretpostavke nedužnosti u mjeri u kojoj se u pobijanoj odluci pojam „provedba” koncentracije primjenjuje izvan njegova opsega i značenja.

Tužitelj navodi da bi „provedba” koncentracije za potrebe članka 4. stavka 1. i članka 7. stavka 1. Uredbe o koncentracijama zahtijevala više od „mogućnosti izvršavanja odlučujućeg utjecaja” na poduzetnika i da niti jedan od elemenata na koje se poziva u pobijanoj odluci ne bi značio provedbu. Tužitelj nadalje navodi da pobijana odluka neosnovanim proširenjem pojma „provedba” povrjeđuje načelo zakonitosti sadržano u članku 49. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članku 7. Europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te pretpostavku nedužnosti zajamčenu člankom 48. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 6. stavkom 2. Europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče činjenica i prava u mjeri u kojoj se pobijanom odlukom utvrđuje da je tužitelj stekao isključivu kontrolu nad društvom PT Portugal.

Utvrđenjem u pobijanoj odluci da je tužitelj stekao isključivu kontrolu nad društvom PT Portugal i da je na taj način proveo koncentraciju počinjena je pogreška koja se tiče činjenica i prava.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče činjenica i prava utvrdivši postojanje povreda članka 4. stavka 1. i članka 7. stavka 1. Uredbe o koncentracijama.

Predugovori koji su navodno bili sadržani u ugovoru o kupoprodaji akcesorne su prirode te ne znače preuranjenu provedbu koncentracije. Štoviše, tužitelj nije stvarno izvršavao nikakav odlučujući utjecaj nad društvom PT Portugal prije sklapanja ugovora. Komisija se nije mogla opravdano osloniti na sedam točaka iz odjeljka 4.2.1 pobijane odluke da bi dokazala tužiteljevo izvršavanje stvarne kontrole nad društvom PT Portugal. Naposljetku, utvrđenjem u pobijanoj odluci da se prijenosom informacija tužitelju pridonosi utvrđivanju izvršavanja kontrole počinjena je pogreška koja se tiče činjenica i prava.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija povrijedila načela *ne bis in idem*, proporcionalnosti, zabrane dvostrukog kažnjavanja te na prigovoru nezakonitosti u pogledu članka 4. stavka 1. i članka 14. stavka 2. točke (a) Uredbe o koncentracijama.

Izricanjem dviju novčanih kazni istom počinitelju za isto postupanje na temelju dviju zakonskih odredaba koje štite isti pravni interes, pobijanom odlukom je navodno povrijeđeno načelo *ne bis in idem* sadržano u članku 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članku 4. stavku 1. Protokola br. 7 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, načelo proporcionalnosti sadržano u članku 49. stavku 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i zabrana dvostrukog kažnjavanja ukorijenjena u općim načelima koja su zajednička pravnim sustavima država članica. Prigovor nezakonitosti ističe se u skladu s člankom 277. UFEU-a u pogledu članka 4. stavka 1. i članka 14. stavka 2. točke (a) Uredbe o koncentracijama koji Komisiji omogućuju da dvostruko sankcionira istog počinitelja za isto postupanje koje je već sankcionirano člankom 7. stavkom 1. i člankom 14. stavkom 2. točkom (b) Uredbe o koncentracijama.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da su novčane kazne nezakonite i da se njima povređuje načelo proporcionalnosti.

Pobijanom odlukom povređuje se članak 14. stavak 2. Uredbe o koncentracijama u mjeri u kojoj se njome izriču novčane kazne tužitelju unatoč nepostojanju nepažnje ili namjere i bilo kakvog nepoštovanja ciljeva pravila Unije o kontroli koncentracija. Pobijanom odlukom povređuje se članak 296. UFEU-a i članak 41. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima zbog neobrazlaganja iznosa novčanih kazni. Nadalje, izricanjem druge kazne u skladu s člankom 14. stavkom 2. točkom (a) Uredbe o koncentracijama za isto postupanje koje je već sankcionirano člankom 14. stavkom 2. točkom (b) Uredbe o koncentracijama pobijanom odlukom povređuje se načelo proporcionalnosti. Naposljetku, novčanim kaznama povređuje se načelo proporcionalnosti jer se pobijanom odlukom ne uzima pravilno u obzir sve relevantne okolnosti prilikom određivanja njihovih iznosa.

(<sup>1</sup>) Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (Uredba EZ o koncentracijama) (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.) (u daljnjem tekstu: Uredba o koncentracijama).

## Tužba podnesena 11. srpnja 2018. – Bizbike i Hartmobile protiv Komisije

(Predmet T-426/18)

(2018/C 341/32)

Jezik postupka: engleski

### Stranke

Tužitelji: Bizbike (Wielsbeke, Nizozemska), Hartmobile BV (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: R. MacLean, *Solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

### Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- tužbu proglašiti dopuštenom;
- poništi Provedbenu Uredbu Komisije (EU) 2018/671 od 2. svibnja 2018. o uvođenju obveze evidentiranja uvoza električnih bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine (<sup>1</sup>) zbog razloga izloženih u tužbi; i
- naloži Europskoj komisiji i svim intervenijentima da snose ukupne troškove postupka.